

En dan de sterren

En dan de sterren,
die onverhoopt de mooiste nevels vormen.
Het blijven stipjes,
die ondoorgrondelijk blijken te zijn.

En ik verbras nog een biertje
en hoor hoe een aalscholver de nacht inluiddt.
Sissend geluid maken de krekels,
gras is stil zoals altijd.

Och, allemachtig, zie de pracht van het volmaakte maanlicht,
hoe de horizon de kleur verteert
en tinten insluit in haar armen
als een moeder, die haar kind verwarmt.

Gelukkig huilen kleuren niet.

En dan de groene bomen,
die rusten in de nieuwe nacht.
Ze zijn stil en blijven zwijgen.
Er wordt niets van hen verwacht.

En aan het einde vallen alle sterren.